

PADOMES REGULA (EK) Nr. 2012/2006

(2006. gada 19. decembris),

ar kuru izdara grozījumus un labojumus Regulā (EK) Nr. 1782/2003, ar ko izveido kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, un groza Regulu (EK) Nr. 1698/2005 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 36. pantu un 37. panta 2. punkta trešo daļu,

ņemot vērā Bulgārijas Republikas un Rumānijas Pievienošanas līgumu, un jo īpaši tā 4. panta 3. punktu,

ņemot vērā Bulgārijas Republikas un Rumānijas Pievienošanās aktu (turpmāk "2005. gada Pievienošanās akts"), un jo īpaši tā 56. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu,

tā kā:

(1) Ar Regulu (EK) Nr. 1782/2003 ⁽¹⁾ izveidoja kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveidoja dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem.

(2) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 42. panta 8. punktu un 71.d panta 6. punktu nav atļauts nodot tiesības, kas noteiktas, izmantojot valsts rezervi, izņemot mantojuma gadījumus. Arī apvienošanās un sadalīšanas gadījumos ir pareizi ļaut lauksaimniekiem tiesības uz maksājumu, kas piešķirti no attiecīgas valsts rezerves, attiecināt uz jauno saimniecību vai saimniecībām.

(3) Pieredze rāda, ka noteikumi, kas reglamentē to, vai lauksaimniecības zemes ir tiesīgas saņemt atdalīto ienākumu atbalstu, var būt vienkārši. Jo īpaši ir lietderīgi vienkāršot noteikumus, kas piemērojami vienreizējā maksājuma shēmai par lauksaimniecības zemēm, kur audzē olīvkokus.

(4) Maltā liellopu un teļa gaļas nozarē nodarbināto lauksaimnieku lielākās daļas rīcībā nav zemes. Šādos konkrētos apstākļos Regulas (EK) Nr. 1782/2003 71.m pantā paredzētie īpašie nosacījumi varētu nopietni apgrūtināt liellopu un teļa gaļas nozares ilgtspējīgu attīstību un radīt pārmērīgi lielu administratīvu slogu. Ir lietderīgi paredzēt vienkāršotus nosacījumus vienreizēju maksājumu shēmas maksājumiem, kas paredzēti attiecīgajiem lauksaimniekiem Maltā.

(5) Pašlaik tādas dalībvalstis kā Čehija, Igaunija, Kipra, Latvija, Lietuva, Ungārija, Malta, Polija, Slovēnija un Slovākija (turpmāk "jaunās dalībvalstis"), kurās izmanto vienoto platībmaksājumu shēmu, nesāņem Kopienas atbalstu, kas paredzēts enerģijas kultūrām. Pārskatot enerģijas kultūru shēmu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 92. pantu, ir konstatēts, ka ir pareizi no 2007. gada atbalstu par enerģijas kultūrām attiecināt uz visām dalībvalstīm ar tādiem pašiem nosacījumiem. Tādēļ būtu proporcionāli jāpalielina maksimālais garantētu platību apjoms, tā pieaugumu shēma, kas paredzēta, lai jaunajās dalībvalstīs ieviestu atbalsta shēmas, nebūtu jāpiemēro enerģijas kultūru shēmai, un būtu jāgroza vienotās platībmaksājumu shēmas noteikumi.

(6) Lai palielinātu enerģijas kultūru nozīmi un stimulētu šo kultūru audzēšanu, būtu jāatļauj dalībvalstīm piešķirt valsts atbalstu līdz 50 % no izmaksām, kas saistītas ar kultūru audzēšanu platībās, uz kurām attiecas atbalsta piemērošana enerģijas kultūrām.

(7) Cukurbiešu un cukurniedru audzētāji jaunajās dalībvalstīs kopš pievienošanās ir saņēmuši cenu atbalstu saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1260/2001 (2001. gada 19. jūnijs) par cukura tirgu kopīgo organizāciju ⁽²⁾. Tādēļ uz Regulas (EK) Nr. 1782/2003 10.f nodaļā paredzēto Kopienas atbalstu cukurbiešu un cukurniedru audzētājiem nebūtu jāattiecina minētās regulas 143.a pantā paredzētā pieaugumu shēma – no dienas, kad sāk piemērot atbalstu cukurbiešu un cukurniedru audzētājiem. Ir lietderīgi arī precizēt, kā piemēro tādu atbalstu un aprēķina attiecīgajiem lauksaimniekiem piešķirto maksājumu.

⁽¹⁾ OV L 270, 21.10.2003., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi ir izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1405/2006 (OV L 265, 26.9.2006., 1. lpp.).

⁽²⁾ OV L 178, 30.6.2001., 1. lpp. Regula atcelta ar Regulu (EK) Nr. 318/2006 (OV L 58, 28.2.2006., 1. lpp.).

(8) Pieredze rāda, ka vienotā platībmaksājumu shēma ir efektīva un vienkārša sistēma, kā lauksaimniekiem piešķirt atdalītu ienākumu atbalstu. Vienkāršošanas labad jaunajām dalībvalstīm der atļaut to piemērot līdz 2010. gada beigām. Tomēr nav uzskatāms par pareizu dalībvalstīm, kas piemēro vienoto platībmaksājuma shēmu, vēl pēc 2008. gada pagarināt atbrīvojumu no pienākuma ieviest obligāto pārvaldības prasību savstarpējo atbilstību. Lai nodrošinātu dažu lauku attīstības pasākumu saderību ar pagarinājuma nepiemērošanu, būtu jāņem vērā 51. pants Regulā (EK) Nr. 1698/2005 ⁽¹⁾.

(9) Parasti lauksaimnieki var savā starpā vienoties par nosacījumiem, kā nodod saimniecību (vai saimniecības daļu), kas ir izmantojusi atsevišķo maksājumu par cukuru. Tomēr ir lietderīgi paredzēt, ka mantošanas gadījumos atsevišķais maksājums par cukuru būtu jāpiešķir mantiņniekam.

(10) Gan ar 2005. gada Pievienošanās aktu, gan ar šo regulu tiek grozīta Regula (EK) Nr. 1782/2003, un minētajiem grozījumiem būtu jāstājas spēkā vienā dienā. Tādēļ juridiskas noteiktības nolūkā būtu jānosaka secība, kādā šie grozījumi jāpiemēro.

(11) Tādēļ būtu atbilstīgi jāgroza Regulas (EK) Nr. 1782/2003 un (EK) Nr. 1698/2005.

(12) Ar Padomes Regulu (EK) Nr. 247/2006 (2006. gada 30. janvāris), ar ko ievieš īpašus pasākumus lauksaimniecības jomā attālākajiem Eiropas Savienības reģioniem ⁽²⁾, grozīja Regulas (EK) Nr. 1782/2003 I pielikumu. Kļūdas dēļ ierakstos par olīveļļu un apiņiem nav ņemti vērā minētā pielikuma grozījumi, kas bija izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 2183/2005 (2005. gada 22. decembris), ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr. 1782/2003, ar ko izveido kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, un ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 795/2004, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus par to, kā īstenot vienreizējo maksājumu shēmu, kura paredzēta Padomes Regulā (EK) Nr. 1782/2003. Tādēļ būtu atbilstīgi jāgroza Regulas (EK) Nr. 1782/2003 I pielikums, un grozījumiem būtu jāstājas spēkā no Regulas (EK) Nr. 2183/2005 piemērošanas dienas,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulu (EK) Nr. 1782/2003, kurā izdarīti grozījumi, tostarp ar 2005. gada Pievienošanās aktu, groza šādi:

1) regulas 20. pantu groza šādi:

a) panta 2. punktu aizstāj ar šādu tekstu:

“2. Dalībvalstīs, kas piemēro atbalstu, kura IV sadaļas 10.b nodaļā paredzēta olīvu birzīm, identifikācijas sistēmā ietver olīvu audzēšanā izmantojamu ģeogrāfiskas informācijas sistēmu, kurā ir datorizēta burtparu datu bāze un datorizēta kartogrāfiska datu bāze par olīvkokiem un attiecīgām platībām.”;

b) pievieno šādu punktu:

“3. Dalībvalstīs, kas nepiemēro atbalstu, kura IV sadaļas 10.b nodaļā paredzēta olīvu birzīm, var pieņemt lēmumu ietvert lauksaimniecībā izmantojamās zemes gabalu identifikācijas sistēmā 2. punktā minēto olīvu audzēšanā izmantojamo ģeogrāfiskas informācijas sistēmu.”;

2) regulas 22. panta 1. punkta otro ievilkumu aizstāj ar šādu tekstu:

“— ja iesniedz pieteikumu atbalstam, kas IV sadaļas 10.b nodaļā paredzēta olīvu birzīm, vai ja dalībvalsts piemēro 20. panta 3. punktā minēto iespēju – olīvkoku skaitu un izvietojumu zemes gabalā,”;

3) regulas 42. panta 8. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu tekstu:

“Izņemot faktiskus vai paredzamus mantojuma nodošanas gadījumus, kā arī apvienošanās vai sadalīšanas gadījumus, un atkāpjoties no 46. panta, tiesības, kas noteiktas, izmantojot valsts rezervi, nenodod piecus gadus pēc to piešķiršanas. Apvienošanās vai sadalīšanas gadījumos lauksaimnieks(-i), kas apsaimnieko jauno saimniecību(-as), patur no valsts rezerves piešķirtās tiesības uz atlikušo piecu gadu termiņa laiku.”;

⁽¹⁾ OV L 277, 21.10.2005., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1463/2006 (OV L 277, 9.10.2006., 1. lpp.).

⁽²⁾ OV L 42, 14.2.2006., 1. lpp.

4) regulas 44. panta 2. punkta otro daļu aizstāj ar šādu tekstu:

“Hektāri, par ko ir tiesības pretendēt uz maksājumu” ir arī ar apiņiem apstādītas platības, vai platības, uz ko attiecinātas pagaidu saistības par atstāšanu atmatā, vai olīvkoku platības.”;

5) regulas 51. panta a) punktu aizstāj ar šādu tekstu:

“a) ilggadīgas kultūras, kas nav olīvkoki vai apiņi;”;

6) regulas 56. panta 4. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“4. Dalībvalstis drīkst maksāt valsts atbalstu līdz 50 % apjomā no izmaksām, kas ir saistītas ar biomasas ražošanai paredzētu pastāvīgu kultūru audzēšanu atmatā atstātā zemē.”;

7) regulas 60. panta 1. punktu aizstāj ar šādu tekstu:

“1. Ja dalībvalstis izmanto 59. pantā paredzēto iespēju, lauksaimnieki, atkāpjoties no 51. panta b) un c) punkta un saskaņā ar šo pantu, var izmantot arī zemes gabalus, kas deklarēti atbilstīgi 44. panta 3. punktam, lai ražotu produktus, kas minēti Regulas (EK) Nr. 2200/96 1. panta 2. punktā vai Regulas (EK) Nr. 2201/96 1. panta 2. punktā, un kartupeļus, kas nav paredzēti kartupeļu cietes ražošanai, par kuru piešķir atbalstu saskaņā ar šīs regulas 93. pantu, izņemot 51. panta a) punktā minētās kultūras.”;

8) regulas 71.d panta 6. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu tekstu:

“6. Izņemot faktiskus vai paredzamus mantojuma nodošanas gadījumus, apvienošanās vai sadalīšanas gadījumus, kā arī, piemērojot 3. punktu un atkāpjoties no 46. panta, tiesības, kas noteiktas, izmantojot valsts rezervi, nenodod piecus gadus pēc to piešķiršanas. Apvienošanās vai sadalīšanas gadījumos lauksaimnieks(-i), kas apsaimnieko jauno saimniecību(-as), patur no valsts rezerves piešķirtās tiesības uz atlikušo piecu gadu termiņa laiku.”;

9) regulas 71.g panta 1. punktu aizstāj ar šādu tekstu:

“1. Lauksaimnieki, atkāpjoties no 51. panta b) un c) punkta un saskaņā ar šo pantu, var izmantot arī saskaņā ar 44. panta 3. punktu deklarētus zemes gabalus, lai ražotu Regulas (EK) Nr. 2200/96 1. panta 2. punktā vai Regulas (EK) Nr. 2201/96 1. panta 2. punktā minētos ražojumus, kā arī kartupeļus, kas nav domāti kartupeļu cietes izgatavošanai, par kuru atbalstu piešķir saskaņā ar šīs regulas 93. pantu, izņemot 51. panta a) punktā minētās kultūras.”;

10) regulas 71.m pantam pievieno šādu daļu:

“Tomēr Maltai nepiemēro otro daļu un pirmajā daļā paredzēto atkāpi piemēro bez nosacījuma, ka lauksaimnieks turpina veikt vismaz 50 % no ganāmpulku vienībās izteiktās lauksaimniecības darbības, kas veikta pirms pārejas uz vienreizējo maksājumu shēmu.”;

11) regulas 88. pantam pievieno šādu daļu:

“Regulas 143.a un 143.c pants neattiecas uz atbalstu, kas Kopienā, kāda tā ir 2007. gada 1. janvārī, paredzēts enerģijas kultūrām.”;

12) regulas 89. panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Ar šo ir noteikta maksimāli pieļaujamā garantētā platība – 2 000 000 ha –, par ko var piešķirt atbalstu.”;

13) iekļauj šādu pantu:

“90.a pants

Valsts atbalsts

Dalībvalstīm ir atļauts maksāt valsts atbalstu līdz 50 % no izmaksām, kas saistītas ar kultūru audzēšanu platībās, par kurām tika pieprasīts atbalsts par enerģijas kultūrām.”;

14) regulas 110.q panta 1. punktu aizstāj ar šādu tekstu:

“1. Dalībvalstīs, kas ir piešķirušas Regulas (EK) Nr. 320/2006 3. pantā paredzēto restruktūrizācijas atbalstu par vismaz 50 % no cukura kvotas, kas 2006. gada 20. februārī noteikta Regulas (EK) Nr. 318/2006 III pielikumā, Kopienas atbalstu piešķir cukurbiešu un cukurniedru ražotājiem.”;

15) regulas 110.s pantu aizstāj ar šādu tekstu:

“110.s pants

Atbalsta apjoms

Atbalstu izsaka standarta kvalitātes baltā cukura tonnās. Atbalsta apjoms ir puse apjoma, ko iegūst, dalot attiecīgāi dalībvalstij attiecīgā gadā paredzēto, VII pielikuma K punkta 2. daļā minēto maksimāli pieļaujamo apjomu ar 2006. gada 20. februārī Regulas (EK) Nr. 318/2006 III pielikumā noteikto cukura un inulīna sīrupa kvotu kopumā.

Regulas 143.a un 143.c pantu nepiemēro cukurbiešu un cukurniedru audzētājiem piešķirtam atbalstam.”;

2011. gada beigām. Jaunās dalībvalstis līdz pēdējā piemērošanas gada 1. augustam dara Komisijai zināmu nodomu beigt shēmas piemērošanu.”;

16) regulas 143.b pantu groza šādi:

e) panta 11. punkta trešo daļu aizstāj ar šādu tekstu:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu tekstu:

“Līdz vienoto platībmaksājumu shēmas piemērošanas termiņa beigām piemēro 143.a pantā paredzēto procentu likmi, kā minēts 9. punktā. Ja saskaņā ar šā punkta pirmās daļas b) apakšpunktu pieņemtu lēmumu vienotās platībmaksājuma shēmas piemērošanu pagarina pēc 2010. gada, tad 143.a pantā 2010. gadam paredzēto procentu likmi piemēro līdz vienotā platībmaksājuma shēmas piemērošanas pēdējā gada beigām.”;

“1. Jaunās dalībvalstis vēlākais līdz pievienošanās dienai var pieņemt lēmumu tiešos maksājumus, kas nav IV sadaļas 5. nodaļā paredzētais atbalsts par enerģijas kultūrām, 9. punktā minētajā piemērošanas laikā aizstāt ar vienotu platībmaksājumu, ko aprēķina saskaņā ar 2. punktu.”;

b) panta 5. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu tekstu:

17) regulas 143.ba pantu groza šādi:

“Piešķirot maksājumus saskaņā ar vienoto platībmaksājumu shēmu, atbilstīgi ir visi lauksaimniecībā izmantojami zemes gabali, kas atbilst 4. punktā paredzētiem kritērijiem, kā arī lauksaimniecībā izmantojami zemes gabali, kas apstādīti jaunaudzēm ar ātru augseku (KN kods ex 0602 90 41), 2003. gada 30. jūnijā bija labā lauksaimniecības stāvoklī un uz ko attiecas pieteikums 88. pantā paredzētajam atbalstam par enerģijas kultūrām. Tomēr Bulgārijā un Rumānijā atbilstīgi ir visi lauksaimniecībā izmantojami zemes gabali, kas atbilst 4. punktā paredzētiem kritērijiem, kā arī lauksaimniecībā izmantojami zemes gabali, kas apstādīti jaunaudzēm ar ātru augseku (KN kods ex 0602 90 41) un uz ko attiecas pieteikums 88. pantā paredzētajam atbalstam par enerģijas kultūrām.”;

a) 1. punkta pirmās daļas pirmo teikumu aizstāj ar šādu tekstu:

“Atkāpjoties no 143.b panta, jaunās dalībvalstis, kas piemēro vienoto platībmaksājumu shēmu, līdz 2006. gada 30. aprīlim var pieņemt lēmumu par 2006.–2010. gadu piešķirt atsevišķu maksājumu par cukuru lauksaimniekiem, kam ir tiesības uz maksājumu saskaņā ar vienreizējo platībmaksājuma shēmu.”;

c) panta 6. punkta trešo daļu aizstāj ar šādu tekstu:

b) panta 3. punktu aizstāj ar šādu tekstu:

“No 2005. gada 1. janvāra līdz 2008. gada 31. decembrim 3., 4., 6., 7. un 9. panta piemērošana jaunajām dalībvalstīm ir fakultatīva, ciktāl minētie noteikumi attiecas uz obligātajām pārvaldības prasībām. Bulgārijai un Rumānijai 3., 4., 6., 7. un 9. panta piemērošana tomēr ir fakultatīva līdz 2011. gada 31. decembrim.”;

“3. Atkāpjoties no 2. punkta, katra jauna attiecīga dalībvalsts līdz 31. martam gadā, par ko piešķir atsevišķo maksājumu par cukuru, var pieņemt objektīviem kritērijiem atbilstīgu lēmumu piemērot mazāku maksimāli pieļaujamo maksājumu par cukuru nekā to, kas uzskaitīts VII pielikuma K punktā. Ja saskaņā ar 1. punktu noteikto maksājumu kopsumma ir lielāka par attiecīgās jaunās dalībvalsts noteikto maksimāli pieļaujamo apjomu, apjomu, kas jāpiešķir lauksaimniekiem, proporcionāli samazina.”;

d) panta 9. punktu aizstāj ar šādu tekstu:

c) iekļauj šādu punktu:

“9. Saskaņā ar 11. punktu visas jaunās dalībvalstis līdz 2010. gada beigām var izmantot vienoto platībmaksājumu shēmu. Bulgārija un Rumānija vienoto platībmaksājumu shēmu tomēr var izmantot līdz

“6. Faktiska vai paredzama mantojuma gadījumā atsevišķo maksājumu par cukuru piešķir lauksaimniekam, kas manto saimniecību – ar nosacījumu, ka attiecīgam lauksaimniekam ir tiesības pretendēt uz to saskaņā ar vienoto platībmaksājumu shēmu.”;

18) regulas I pielikumu groza šādi:

a) ierakstu attiecībā uz olīveļļu aizstāj ar šādu tekstu:

“Olīveļļa	Šīs regulas IV sadaļas 10.b nodaļa	Platībatkarīgs atbalsts
	Komisijas Regulas (EK) Nr. 795/2004 48.a panta 11. punkts (OV L 141, 30.4.2004., 1. lpp.)	Maltai un Slovēnijai – 2006. gadā”;

b) ierakstu attiecībā uz apiņiem aizstāj ar šādu tekstu:

“Apiņi	Šīs regulas IV sadaļas 10.d nodaļa (***) (*****)	Platībatkarīgs atbalsts
	Regulas (EK) Nr. 795/2004 48.a panta 12. punkts	Slovēnijai – 2006. gadā”.

2. pants

Regulas (EK) Nr. 1698/2005 51. panta 3. punktam pievieno šādu daļu:

“Pirmajā apakšpunktā paredzēto atkāpi piemēro līdz 2008. gada 31. decembrim. Tomēr attiecībā uz Bulgāriju un Rumāniju to piemēro līdz 2011. gada 31. decembrim.”

3. pants

Šī regula stājas spēkā 2007. gada 1. janvārī, ja stājas spēkā Līgums par Bulgārijas un Rumānijas pievienošanu Eiropas Savienībai, ciktāl minētais līgums ir šīs regulas noteikumu pamatā.

To piemēro no 2007. gada 1. janvāra. Tomēr regulas 1. panta 6. punktu piemēro no 2005. gada 1. janvāra un 1. panta 14., 15., 17. un 18. punktu piemēro no 2006. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2006. gada 19. decembrī

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
J. KORKEAOJA